

του ιδιαίτερου σκοπού της επίμαχης διαδικασίας, ο οποίος συνίσταται στην καταπολέμηση του φαινομένου της εθνικής εργασιακής επισφάλειας, και, σε περίπτωση που το Δικαστήριο, επιλαμβανόμενο της υποθέσεως, δεν κρίνει ότι η ιταλική νομοθεσία αντιβαίνει αφηρημένα στο ευρωπαϊκό νομοθετικό πλαίσιο, μπορούν τα μέτρα που προβλέπει η νομοθεσία αυτή να θεωρηθούν αναλογικά, *in concreto*, σε σχέση με τον ανωτέρω επιδιωκόμενο σκοπό γενικού συμφέροντος;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιουνίου 2022 — Χ κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-392/22)

(2022/C 359/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Χ

Καθού: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III (¹), λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών του σκέψεων 3, 32 και 39 και σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό την έννοια ότι η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών είναι αδιαίρετη και, επομένως, σοβαρές και συστηματικές παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, διαπραττόμενες, πριν τη μεταφορά, από το ενδεχομένως υπεύθυνο κράτος μέλος εις βάρος υπηκόων τρίτων χωρών ως προς τους οποίους δεν έχει (ακόμη) εκδοθεί απόφαση επιστροφής δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο III, εμποδίζουν απολύτως τη μεταφορά στο εν λόγω κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, εάν το κράτος μέλος το οποίο είναι ενδεχομένως υπεύθυνο παραβιάζει με σοβαρό και συστηματικό τρόπο το δικαίο της Ένωσης, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά δεν επιτρέπεται να στηρίζεται, στο πλαίσιο του κανονισμού Δουβλίνο III, άνευ άλλου τινός στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών, αλλά οφείλει να άρει κάθε αμφιβολία ότι ο αιτών δεν θα περιέλθει μετά τη μεταφορά του σε κατάσταση ασύμβατη προς το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αντίστοιχα οφείλει να αποδεικνύει επαρκώς ότι τούτο δεν θα συμβεί;
- 3) Με ποια αποδεικτικά μέσα μπορεί ο αιτών να στηρίξει τα επιχειρήματά του ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III αντιτίθεται στη μεταφορά του και ποιος βαθμός αποδείξεως απαιτείται εν προκειμένω; Έχει το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, λαμβανομένων υπόψη των αναφορών στο κείμενο της Ένωσης που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού Δουβλίνο III, υποχρέωση συνεργασίας και/ή εξακρίβωσης ή πρέπει, σε περίπτωση σοβαρών και συστηματικών παραβιάσεων θεμελιωδών δικαιωμάτων έναντι υπηκόων τρίτων χωρών, να λαμβάνονται επιμέρους εγγυήσεις από το υπεύθυνο κράτος μέλος ως προς το ότι θα γίνουν (όντως) σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα του αιτούντος άσυλο μετά τη μεταφορά του; Διαφέρει η απάντηση στο ερώτημα αυτό αν ο αιτών βρίσκεται σε αποδεικτική αδυναμία εφόσον δεν μπορεί να τεκμηριώσει με έγγραφα τις συνεπείς και λεπτομερείς δηλώσεις του, ενώ κάτι τέτοιο, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των δηλώσεων, δεν μπορεί να αναμένεται;

- 4) Διαφοροποιείται η απάντηση στα ανωτέρω υποερωτήματα του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, αν ο αιτών αποδεικνύει επαρκώς ότι η υποβολή διοικητικών ενστάσεων ενώπιον των αρχών και/ή η άσκηση ενδίκων βοηθημάτων στο υπεύθυνο κράτος μέλος δεν είναι δυνατές και/ή αποτελεσματικές;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 15 Ιουνίου 2022 — EXTÉRIA, s.r.o. κατά Správní, s.r.o.

(Υπόθεση C-393/22)

(2022/C 359/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα και αναιρεσίβλητη: EXTÉRIA, s.r.o.

Καθής και αναιρεσείουσα: Správní, s.r.o.

Προδικαστικό ερώτημα

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καταλαμβάνει η έννοια της «σύμβασης παροχής υπηρεσιών» και το προσύμφωνο (pactum de contrahendo) με το οποίο τα μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να συνάψουν σύμβαση που θα ήταν σύμβαση παροχής υπηρεσιών κατά την εν λόγω διάταξη;

(¹) ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 15 Ιουνίου 2022 — Oilchart International NV κατά O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Υπόθεση C-394/22)

(2022/C 359/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Oilchart International NV

Εφεσίβλητοι: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV